

300

EH 564104

8

KJA2150

.G88

A2

1601-70

v.8

c.1

*Quinta feria, a
ma Maria, de
no. 2. 3. 4.*

1 1 0
1 1 0 8 1
1 1 0 8 1 2
3 2 3 2
0 3 5 5
1 0 2 0 1
4 3 2 4 4 8 5 9 2

D. IOANNIS
GVTIERREZ

HISPANI,

IURISCONSULTI CELEBERRIMI

Almæ Ecclesiæ Ciuitatensis Canonici Doctoralis,

PRAXIS CRIMINALIS

CIVILIS ET CANONICA

in librum octauum nouæ Recopilationis Regiæ,

SIVE,

46390

Practicarum Quæstionum Criminalium

TRACTATIO NOVA.

Omniibus Iurisperitis tum in Scholis versantibus apprime utilis & necessaria.

Edicio vltima à mendis quæ prioribus creperant, expurgata.

LVGDVN.

Sumptibus LAURENTII ANISSON,

M. DC. LX.

CVM PRIVILEGIO.

1080045643

SVMMA PRIVILEGII SACRÆ CESARÆ MAIESTATIS.

ERDINANDVS tertius Diuina fauente clementia Electus Romanorum Imperator semper Augustus ac Germaniæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatia, Sclauoniæ, &c. Rex, Archidux Austria, Dux Burgundiæ, Styriæ, Carinthiæ, Carniolæ, & VVirttembergæ, Comes Tyrolis, &c. Imperatoriam Maiestatem quemadmodum non armis solum decoratam, sed etiam legibus decet esse armatam, vt tam harum præsidio ac munimine, quàm illorum vi ac robore, quâ belli quâ pacis tempore Republicæ & tueat ut salutem, & prouehat ornamentum: ita quum vel ad armorum gloriam propagandam illustrandamque, vel ad legum vim explanandam, auctoritatemque constabilendam nullum sit re litteraria, eiusque diligendi culturâ aptius ac solidius instrumentum, iis qui huic inuandæ atque excolendæ operam pariter ac facultates suas impendunt, Cæsarei fauoris patrocinium vt impertiat fas æquumque est. Quum itaque Nobis nostri & Sacri Imperij fideles dilecti VVolfgangus Iunior, & Ioannes Andreas Enter Bibliopola Noribergenses humillimè curarint exponendum se Opera Iuridica IOANNIS GVTTIERREZ, &c. suis typis ac sumptibus denuò excudere constituisse, vereri autem se se, quum editiones istæ ingentes requirant impensas, ne dum ipsi rei litterariæ iuuandæ, aliorumque commodis prouehendis pro virili sua insudant, improba hominum alienis laboribus insidiantium, quæstuique ac lucro proprio vel cum aliorum noxa & iacturâ augendo inhiantium cupiditate sperato laboris atque impendij sui fructu destitui insanabilem in re sua domesticâ faciant pauperiem: adeoque Nos supplicabunde rogarint, vt rationibus suis hac in parte consulere, seque contra cuiuscunque æmuli lucripetæ dolum Cæsarei Noltri Diplomatis præsidio munire clementer dignemur. Nos itaque iustus id genus prædictorum VVolfgangi & Ioannis Andree Enter præcibus tantò annuimus facilius, quanto censemus indignius eos, qui rem litterariam publicam opibus suis liberaliter suscipiunt prouehendam, re sua familiari fraudenter euerri. Ac proinde ipsos VVolfgangum Iuniorem, & Ioannem Andream Enter, eorumque hæredes Cæsareo nostro Privilegio super editione dictorum Operum Iuridicorum IOANNIS GVTTIERREZ, &c. instauranda clementer donauimus: adeoque prudentes, scientes, animo deliberato, & Cæsarea nostra auctoritate discretè donamus omnibus ac singulis Typographis, Bibliopolis Bibliopegisque & librorum compactoribus, & aliis quibuscumque librariam negotiationem exercentibus tenore præsentium inhibentes ac vetantes, ne quis eorum supra dictos libros simul omnes coniunctim, aut vnum quemlibet eorum sigillatim ac seorsim posteaquam à sæpè nominatis Enter, eorumve hæredibus fuerint excusi, ad sexennium à prima editionis die proximè computandum intra Sacri Romani Imperij, Regnorumque Provinciarum, ac dominiorum nostrorum hæreditariorum fines simili vel alio typo & caractere, vel forma, vel etiam per compendium, aut sub augmentatione alicuius alterius Auctoris, in toto, siue in parte recudere, vel aliò recudentes dare, vel alibi etiam impressiones importare, adducere, reuendere, aut distrahere clam vel palam citra voluntatem ac consensum prædictorum VVolfgangi & Ioannis Andree Enter, eorumve hæredum ausit, præsumat: Si quis autem secus faxit, & interdictum hoc nostrum temerario quodam ausu nigrare, negligere, transgredi, & violare non fuerit veritus, is non solum huiusmodi libris perperam quippe ac fraudulenter recussis atque importatis, quos quidem antedicti Enter, eorumve hæredes, vbicumque deprehensos, siue propria auctoritate, vel Magistratus loci illius auxilio apprehendere, ac sibi vindicare poterunt, de facto priuari, sed viginti quoque mercates auri puri pati ex fuisse Aëratio, siue fisco nostro Imperiali fraudis nimirum vindici: ex altero

verò semisse sapememoratis VVolfango & Ioanni Andrez, eorumve heredibus omni remissionis ac veniæ spe præcisã pendendarum multam dare iam nunc damnas esto. Hac tamen lege, vt prædicti Enter, quaterna vt minus Exemplaria vniuscuiusque libri statim post finitam cuiusque editionem, ad Cancellariam nostram Imperialem suis sumptibus curent transmittenda: Quod si neglexerint hac nostra gratia ac Priuilegio neitiquam gaudere possint: Sed eo statim priuati & exuti esse censeantur. Mandamus ergo vniuersis & singulis nostris, & Sacri Imperij Regnorumque Prouinciarum, ac Dominiorum nostrorum hæreditariorum subditis cuiuscunque status, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis aut fortunæ existant tam Ecclesiasticis quam secularibus, præsertim verò iis, qui in Magistratu constituti, vel proprio vel Superiorum nomine ac loco ius dicunt, Iustitiarumque exercent administrationem, atque ad eò Imperiali nostro librorum Commissario Francofurti, ne quenquam Priuilegium & interdictum hoc nostrum Cæsareum temerè & impunè transgredi aut violare quouis modo superius expresso ac prohibito patiantur. Quin potius contumaces, si quos fortè compererint præscripta pœna multari, aliisque modis idoneis curent coërceri, ni grauissimam nostram indignationem incurrere, & eandem multam luere voluerint. Harum testimonio litterarum, manus nostræ subscriptione, & sigilli nostri Cæsarei impressione munitarum; quæ dabantur in Ciuitate nostra Imperiali Ratisbonæ die vigesima tertia mensis Maij, Anno Domini millesimo, sexcentesimo, quinquagesimo tertio, Regnorum nostrorum, Romani decimo septimo, Hungarici vigesimo octauo, Bohemici verò vigesimo sexto.

Die 2. Octobris 1658. VVolfangus Junior, & Ioannes Andreas Enter, Bibliopolæ Norinbergenfes ius suum præsentis Priuilegij concesserunt LAURENTIO ANISSON, Bibliopolæ Lugdunensi.

CONSENSVS.

Librum hunc inscriptum, D. IOANNIS GVTTIEREZ Iuriconsulti Hispani *Praxis Criminalis Civilis & Canonica*, typis mandari, & in lucem edi, sumptibus LAURENTII ANISSON, Bibliopolæ Lugdunensis, Ego Regis Consiliarius, & Procurator in Lugdunensi Præfectura non impedio. Lugduni die 19. Nouembris 1659.

VIDAVD.

PERMISSIO.

Librum inscriptum, D. IOANNIS GVTTIEREZ, *Praxis Criminalis Civilis & Canonica* à LAURENTIO ANISSON, typis mandari permitimus. Lugduni die 20. Nouembris 1659.

SEVE.

PRAXIS

P R A X I S C R I M I N A L I S, C I V I L I S, E T C A N O N I C A I N L I B R V M O C T A V V M N O V Æ C O L L E C T I O N I S R E G I Æ.

S V M M A R I V M.

- 1 Inquisitio quid sit, & quadruplex, & de praxi Inquisitionis a iudicibus seruanda? & per totam questionem, præcipue num. 48.
- 7 Inquisitio in criminalibus duobus modis fit, ex officio iudicis, vel ad instantiam, & querelam partis. Et de iure civili regulariter iudex non potest procedere ex officio ad Inquisitionem, sed ad querelam, vel instantiam partis, vt in num. 8. & quid debeat procedere ad hoc, vt ex officio possit iudex procedere? num. 9. de praxi procedendi, num. 10. quid iure canonico, n. 11. & num. 12.
- 14 Inquisitio non procedente fama, nulla & inuálida est, ampliatur, num. 15. & sequentibus. num. 19. reuocatur opinio eiusdem in casu de quo hic. Limitatur, num. 28. cum seqq.
- 21 Fama, quæ procedere debet ad inquirendum, qualis esse debeat?
- 22 Fama ad inquirendum procedere debet à fide dignis, & non maleuolis personis, alias non sufficit ad formandam Inquisitionem. Et in dubio præsumitur præcessisse à fide dignis, non autem à maleuolis, vt in num. 23.
- 24 Iudici offerenti famam præcessisse ad inquirendum non creditur, nisi de ea aliunde appareat per testes, &c. vt hic.
- 24 Inquisitio nulla ex defectu infamiae precedentis, non conuálidatur, etiam quod postea testes in ea producti plene probauerint delictum, de quo inquisitum non erat diffamatum.
- 26 Statutum mandans posse contra non diffamatum inquire non valet.
- 27 Iudex procedens ad Inquisitionem, fama non procedente, ad quid teneatur?
- 29 Iudex, vel ciuitas, quæ habet merum imperium, potest creare Officiales publicos, qui denuntient maleficia.
- 30 Inquisitio facta fama, vel indicia non precedentibus parte non opponente, valet, & tenet, & num. 31.
- 32 Inquisitio facta de mandato Principis motu proprio, fama non procedente, valet, & Praxi Criminalis.
- tenet, secus si ad postulationem partis, quid aliud requiratur, quando Inquisitio fit de mandato Principis motu proprio? num. 33.
- 34 Inquisitio in crimine hæresis potest fieri etiam nulla procedente diffamatione, & quomodo hoc intelligatur?
- 35 Inquisitio generalis, & specialis, potest fieri contra Officiales in syndicatu; etiam fama non procedente?
- 36 Inquisitio potest fieri ad denunciationem vnius probi viri.
- 37 Inquisitio fieri potest generaliter de crimine, etiam non procedente fama, secus specialiter. Ampliatur, & declaratur, num. 38. & num. 39. & 40. & probatur, num. 49.
- 41 Inquisitio generalis duplex est vt hic, & in n. 2. cum seqq.
- 42 Nominatio facta per testes examinatos in Inquisitione generali, de speciali delinquente aperit viam iudici ad specialiter contra illum inquirendum, etiam nulla procedente fama, & etiam quod tales testes sint examinati parte non citata.
- 43 Inquirere generaliter licet iudici ad veritatem eruendam cadauere reposito, cuius delicti nemo sit infamatus, non tamen de persona particulari, infamia contra eum non procedente.
- 44 Inquiri potest indicia precedentibus loco diffamationis. Debent autem indicia esse legitima, vt in num. 45. Et quæ dicantur legitima in proposito, num. 46. Et non debent esse iam urgentia, sicut ad torquendum, vt in num. 47.
- 50 Inquisitio generalis super ipsa fama fieri potest contra aliquem etiam modica, vel nulla diffamatione procedente.
- 51 Inquirere potest absque diffamatione, quando delictum est notorium, & publice commissum coram populo, vel maiore parte eius vt hic.
- 52 Inquirere potest absque diffamatione in delicto occulto proditorie commissio.
- 53 Inquirere potest iudex ex officio post accusationem formatam a parte ea desistente.
- 54 Inquirere potest iudex ex officio ad impediendum delictum in futurum committendum.